

BJARGING

Tú bjargaði okkum jólafriðin

Fyri 35 árum síðani fór ein bilur á sjógv úti á Stongunum í Klaksvík. Trý fólk vóru í bilinum. Høgni Høgnesen, ið tá var kavari, bjargaði einum av teimum upp úr søkkandi bilinum

Danjal av Rana

Beint undan jólum fekk Høgni Høgnesen í Klaksvík eitt heldur serstakt jólakort.

– 35 ár í dag, eru liðin síðani tú bjargaði okkum jólafriðin. Góði Høgni, vit takka tær fyri tað. Gleðilig jól til tín og tíni, stendur skrivað á kortinum, sum Høgni fekk saman við eini bukett.

– Hetta hendi Tollaksmessudag 1979, greiðir Høgni Høgnesen frá. Hann sigur, at hann var á veg í song, men fór ein lítlan túr til bóndan fyrst, at fáa sær fulla mjólkarspann.

– Tá kemur ein bilur koyrandi við nógvari ferð móti húsunum. Grannin loypir úr bilinum og sigur, at ein bilur er farin á sjógv úti á

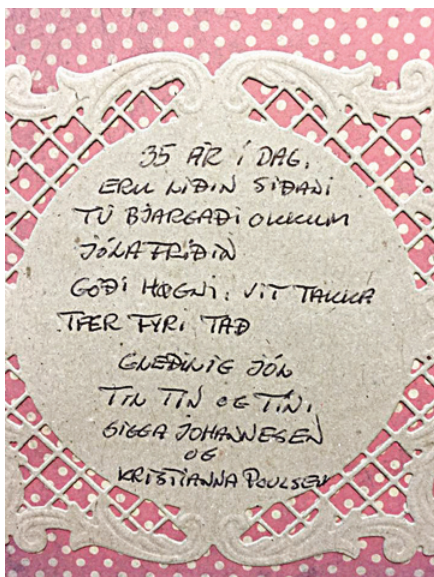
fløskurnar á ryggin. Tvær gentur vóru slopnar úr bilinum, og bønnaði meg um at skunda mær, meðan eg gjørði meg kláran.

Ein maður stóð á bryggjukantinum við eini lummalýkt.

– Eg tók hana úr hondini á honum og leyp úti. Kanska lýsir hon eina løtu, hugsaði eg, sigur Høgni Høgnesen. Bilurin lá eini 10 til 15 metrar úr landi, á liðini. Gronin lá inn móti landi, so fýrarsíðan lá niður á botn.

– Eg fekk ikki hurðina upp, hóast eg spenti á, alt eg var mentur. Eg stóð uppi á bilinum og royndi at rykkja hurðina upp, men hon vikaðist ikki, greiðir Høgni Høgnesen frá.

Hann fór tí at leita eft-

Stongunum, sigur Høgni Høgnesen. Sjálvur hevur grannin hjálpt tveimum ungum gentum úr bilinum, men enn er ein maður eftir, sigur hann.

Høgni Høgnesen, sum virkaði sum froskmaður, leyp avstað. Útgerðin lá altíð klár í bilinum, so um ráddi bara at koma fram sum skjótast.

– Tað var bitandi kalt hetta kvøldið. Ísur lá á sjónum inni í vikini, sigur Høgni Høgnesen.

Bilurin var farin út av umleið har, sum Føroya Keypsamtøka í Klaksvík stendur í dag.

– Eg læt meg úr jakkanum og skónum. Tað var ein spurningur um tíð, so eg tók mær ikki stundir at lata meg í draktina, men tók bara

ir onkrum steini niðri á botninum. Tað er ógvuliga mórut á botni og vatnið sera gruggut. Eingin steinur var at finna.

– Hetta er á nátt, so sýnið er ringt, umframt at vatnið er so gruggut. Bráðliga merki eg, at rúturin er niðri. Eg stingi hondina inn og merki, at fólk er innanfyri. Eg fái fatur í manninum og megni at hála hann upp úr vatninum, men maðurin er lívleysur, tá hann kemur upp á land, sigur Høgni Høgnesen. Eingin annar var í bilinum.

Nakað seinni fær Høgni Høgnesen gleðiboðini um, at maðurin raknaði við á Sjúkrahúsinum, uttan nakað mein. Sostatt komu øll trý í bilinum frá óhappinum við lívinum.

Høgni Høgnesen hevur fingið takkarkort 35 ár eftir, at hann bjargaði einum manni eftir eitt ferðsluóhapp

Kendi ikki kvinnurnar

Í fleiri ár visti Høgni Høgnesen ikki, hvørjar genturnar vóru, ið vóru bjargaðar úr bilinum hetta kvøldið. Maðurin var Ingvi Ragnarsen, ið andaðist fyri nøkrum árum síðani. Hann fekk at vita navnið á gentunum báðum, men kendist ikki við tær.

Ikki fyrr en í fjør summar fekk Høgni Høgnesen samband við aðra av teimum. Høgni Høgnesen rekur fyrirtøkuna Blikksmiðjan í Klaksvík. Ein dagin ringdi ein kona og bað um hjálp við kummuni.

– Høgni, minnst tú Tollaksmessudag 1979, tá bilurin fór á sjógv, spyr hon

bráðliga, og sigur síðani, at hon var ein teirra, sum stóð og bønnaði meg um at skunda mær út í eftir vinmanninum. Eg bað hana seta kaffi útá, so skuldi eg sjálvur koma at ordna kummuna og heilsa upp á hana. Soleiðis møtti eg Sigu Johannesen aftur, sigur Høgni Høgnesen.

Og nú, Tollaksmessudag

2014, 35 ár eftir óhappið, fekk Høgni Høgnesen so eina heilsu frá báðum kvinnunum.

– Kristionnu Poulsen havi eg ikki møtt enn, tí hon býr niðri, men nú eg fekk kort frá henni, fari eg at seta meg í samband við hana eisini, sigur Høgni Høgnesen at enda.